

ת"פ 24561/02/22 - מדינת ישראל נגד מוניר עוויסאת

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24561-02-22 מדינת ישראל נ' עוויסאת

בפני
בעניין: המאשימה
נגד
הנאשם
מוניר עוויסאת
ע"י ב"כ עוה"ד נמיר אדלבי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירה של סיוע לחבלה חמורה, לפי סעיף 333 ו-335(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- **החוק**) בצירוף ס' 31 לחוק.
2. בכתב האישום נטען שביום 18.11.21 גמלה בלבם של אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן- **האחרים**) לארוב לצללח זרינה (להלן- **המתלונן**) בעודו נוהג ברכבו לעבודה, ולתקוף אותו. לצורך כך פנו האחרים לנאשם ובקשו שיסיעם למקום בו יארבו למתלונן. ביום 18.11.21 (נכתב בטעות 18.11.22) סמוך לשעה 04:50 יצא המתלונן ברכבו לאסוף את עובדיו ולנסוע לעבודה. במקביל, הסיע הנאשם ברכבו את האחרים למקום סמוך לבית הקברות המוסלמי באל-חאדר המצוי בנתיב נסיעתו של המתלונן. הנאשם החנה את רכבו והמתין להגעת המתלונן ביחד עם האחרים. בסמוך לשעה 05:00 הגיע המתלונן למקום, שאז הגיח הנאשם עם רכבו וחסם את נתיב נסיעתו. בה בעת הגיח רכב נוסף ובו האחרים ועצר מאחורי רכב המתלונן באופן שרכבו של המתלונן נותר לכוד בין שני כלי הרכב. **הנאשם נותר ברכבו**. האחרים יצאו אל המתלונן, האחד שלף מולו נשק, אחר שבר את חלון רכבו באמצעות מוט ברזל, והם היכו את המתלונן בין היתר באמצעות אקדח לפניו. אחרים משכו את המתלונן אל מחוץ לרכבו והכו אותו בכל חלקי גופו. הנאשם והאחרים עזבו את המתלונן על הכביש, נכנסו לכלי הרכב ונמלטו מהמקום. כתוצאה מן התקיפה נגרמו למתלונן שבירים, נפיחויות וחבלות כמפורט בכתב האישום.
3. ביום 13.4.22 הודה הנאשם במיוחס לו במסגרת הסדר, שלא כלל הסכמות לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים. ביום 15.11.22 פורטו נסיבות חייו הקשות. בין היתר תוארה מחלה גנטית ממנה סובלות שתי בנותיו הקטניות, שהן סיעודיות לחלוטין. רעיותו של הנאשם אינה בעלת תעודת זהות ישראלית ועל כן נטל הטיפולים כמו גם פרנסת המשפחה מוטל על כתפי הנאשם. הנאשם נטל אחריות למעשים בהם הורשע. לדבריו הרקע למעשים הם פגיעה פיסית חמורה באחותו על ידי משפחת המתלונן, וכהגדרתו התקיפה נעשתה על מנת להשיב את כבוד המשפחה. עוד צויין שהנאשם שילם למתלונן ₪ 100,000 על רקע "סולחה" בין

הצדדים. שירות המבחן בקש דחייה בת חודש על מנת לשוחח עם המתלונן, אולם ביום 25.12.22 הוגש תסקיר נוסף ממנו עולה שהמתלונן אינו מעוניין לשתף פעולה עם השירות. שירות המבחן המליץ על ענישה מציבת גבולות אשר תביא בחשבון את מצבן של בנותיו.

ראיות לעונש

5. ב"כ הנאשם הגיש מסמכים רפואיים המתארים את מצבן הקשה של בנותיו של הנאשם, תמונות של הבנות, היתר כניסה לישראל של רעייתו, והסכם הסולחה בין הצדדים.

6. רעייתו של הנאשם העידה על הטיפול המסור והנחוץ של הנאשם בבנותיו. לדבריה הופתעה מכתב האישום שכן המעשים אינם מאפיינים את אורחות חייו של הנאשם. הרעיה פנתה לרחמי של בית המשפט והסבירה שלא תוכל לטפל בבנות ללא עזרת הנאשם.

תמצית טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות ועל הפגיעה בערכים המוגנים שבבסיסן, תוך שהדגישה את הפגיעה במתלונן אשר הותקף על ידי האחרים. צוין שהגם שהנאשם מואשם בסיוע, הרי שהסיוע הוא ברף גבוה ביותר - הנאשם מנע באמצעות רכבו מהמתלונן לעזוב את המקום, הוא יכול היה למנוע את הארוע אך לא עשה כן. לסיום השאיר הנאשם את המתלונן מתבוסס בפציעותיו ועזב את המקום. בשים לב לאמור, עתרה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין 14 ל-30 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונש המתאים, הובהר שהנאשם נעדר עבר פלילי. ב"כ המאשימה עתרה למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולהשית עליו 14 חודשי מאסר וכן מאסר על תנאי וקנס. ב"כ המאשימה הגישה אסופת פסיקה.

8. ב"כ הנאשם שב ותאר את נסיבותיו האישיות של הנאשם. לדבריו - שליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריה יהיה בה משום פגיעה לא מידתית במשפחתו בכלל ובבנותיו בפרט. ב"כ הנאשם ציין את העדר העבר הפלילי ואת העובדה שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי. גם ב"כ הנאשם הפנה לאסופת פסיקה.

9. בדברו האחרון הביע הנאשם חרטה על מעשיו, וטען שלא ידע לאן יובילו הדברים.

מתחם העונש ההולם

10. העבירות שביצע הנאשם פגעו במספר ערכים חברתיים מוגנים, בהם הגנה על שלומו הגופני, ביטחונו האישי ושלוות נפשו של המתלונן. דומה שאין צורך להכביר מילים בדבר הסיכון הגלום בעבירות אלימות כגון דא, כמו גם בצורך של בתי המשפט להמשיך ולנקוט ביד קשה נגד הבוחרים בדרך האלימות.

11. כידוע, בשורה ארוכה מאוד של פסקי דין, עמדה הלכה פסוקה על הצורך להילחם ביד קשה בשימוש בכוח הזרוע לפתרון סכסוכים. כך למשל, נפסק כי

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות, לנוכח הפגיעה הקשה בערכים המוגנים של שלמות הגוף והנפש וההגנה על הביטחון, ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. על רקע התגברות מעשי האלימות אף ניכרת מגמה ברורה בפסיקה

של החמרה בענישה בעבירות אלימות בכלל ובעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בפרט, לא כל שכן בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה כבעניינו" (ראו ב-ע"פ 799/19 צ'קול נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.07.19), בפס' 10).

12. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מובילה למסקנה שהפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הנמוך. הנאשם אמנם חסם את נתיבו של המתלונן אולם אין מחלוקת שלא נטל חלק בתקיפה עצמה.
13. בעניינו, המדובר באלימות שננקטה כלפי המתלונן על רקע "כבוד המשפחה". תופעה נפסלת זו הפכה, כך נדמה, למכת מדינה ויש לעשות למיגורה.
14. הנזק שנגרם למתלונן הוא משמעותי, וזאת ניתן ללמוד גם מסכום הפיצוי אותו שילם הנאשם למתלונן במסגרת ה"סולחה" (100,000 ₪).
15. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה שבעבירות בהן הורשע הנאשם משיתים בתי המשפט מנעד רחב של עונשים. זאת ניתן ללמוד גם מאסופות הפסיקה שהגישו הצדדים. לעניין זה אציין שהפסיקה אותה הגיש ב"כ הנאשם הולמת יותר את נסיבות התיק שבפניי מאשר הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה, והמתייחסת לעבירה המושלמת.
16. כאמור, עיון בפסיקה מלמד שמתחם העונש ההולם מושפע מכלל נסיבות ביצוע העבירה ואין המדובר במתחם אחד ויחיד (ראו והשוו, **בשינויים המחייבים**, ענישה ומתחמי עונש הולם במקרים הבאים: רע"פ 310/18 **אשורוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.02.18); רע"פ 2462/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.03.18); רע"פ 266/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.02.18); רע"פ 7592/14 **שמעוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.11.14)). בשים לב לעבדה שלנאשם מיוחסת עבירת סיוע ולא עבירה מושלמת, ולאחר שעיינתי בפסקי הדין הרבים אליהם הפנו הצדדים, אני סבורה שהעונש ההולם נע בין 10 ל-28 חודשי מאסר.

העונש המתאים

17. כמצוין לעיל, הפסיקה חזרה על הצורך בענישה מרתיעה בגין ביצוע עבירות אלימות. הדבר מקבל משנה תוקף כאשר עסקין בעבירות המבוצעות על ידי שניים או יותר.
18. זוהי הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים, וזאת יש לזקוף לזכותו.
19. הנאשם הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי. כמו כן הביע הנאשם הביע חרטה על המעשים והתרשמותי שמדובר בחרטת אמת.
20. התרשמותי שקיים פוטנציאל שיקומי מצדיק חריגה מסויימת לקולא ממתחם הענישה ההולם. כאמור, כנגד הנאשם לא נפתחו תיקים נוספים, ומהתסקירים עולה שהמעשה אינו מאפיין את אורחות חייו.
21. לסיום, ולא בלי לבטים, התרשמותי שגם מצבן של בנותיו של הנאשם מצדיק חריגה מן העונש ההולם, וזאת בהתאם לאמור בע"פ 5669/14 **לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל**, שם נפסק כי "שיטות משפט שונות אשר פועלות להסדרת הליך גזירת העונש מצאו לנכון להותיר לבית המשפט שיקול דעת בהטלת עונשים החורגים מהנחיות הענישה הפרטניות שנקבעו בשל התחשבות בנסיבות האישיות של הנאשם". אמנם הנאשם עצמו לא חשב על בנותיו ועל ההשלכות של מעשיו עת ביצע את המתואר בכתב האישום, אולם הן אינן אשמות במעשיו,

ושליחתו למאסר מאחורי סורג ובריש תפגע בהן, בראש ובראשונה. משכך, מצאתי לחרוג לקולא ממתחם הענישה ההולם על מנת לאפשר לנאשם לרצות את המאסר בעבודות שירות, באופן שהפגיעה בבנותיו תהיה פחותה.

אני גוזרת אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו. המאסר ירוצה בעבודות שירות. הנאשם יתייבב לתחילת הריצוי ביום 16.4.23 בשעה 8:00 בפני הממונה על עבודות שירות, כלא באר שבע.
- ב. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירת אלימות, לרבות איומים.
- ג. קנס בסך 1,500 ₪ שיסולק ב - 3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.23.

ככל שקיים פיקדון בתיק - ישמש לסילוק הקנס. ככל שתיוותר יתרה- תושב לנאשם.

מזכירות תשלח ההחלטה לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"ג, 20 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.